

Развенчаване на Ванче Михайлов 2

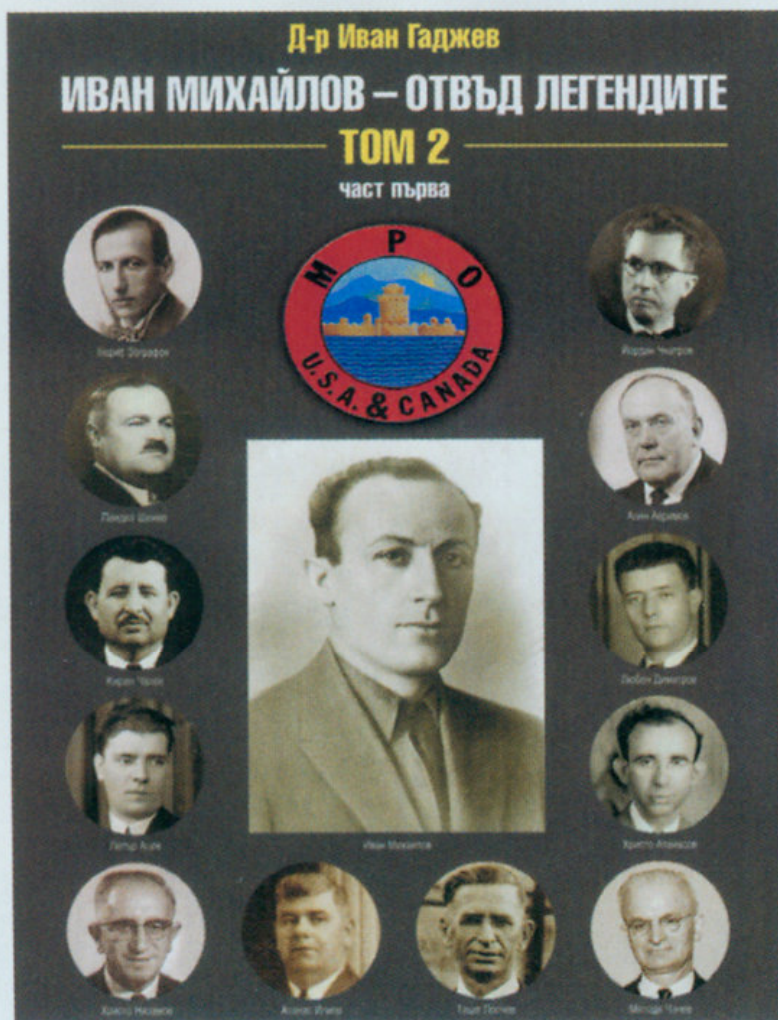
ИРИНА ВАГАЛИНСКА

Още от публикуването на първия том „Иван Михайлов - отвъд легендите“ знаем, че Иван Гаджев не може да пише безпристрастно за Пиринския цар. Анонсът за втория том седмица преди премиерата няма да изненада онези, които са в час с историята на конфликта между покойния вече Ванче Михайлов и г-р Гаджев, бивш секретар на Македонската патриотична организация за САЩ и Канада.

Коментарите в продължението „Иван Михайлов и МПО“ обаче са правени върху основата на документи от 1918 до 2006 г., събрани трудно заради привързаността на обекта към конспиративните практики. Ванче Михайлов не обича да пази писма, особено онези със забележка „лично“. В тях често става въпрос за пари, включително за поддържане на домакинството му в Рим. От архивите личи и как гневът на Михайлов заради разформироването на

ВМРО води до отваряне на задграничен фронт срещу българската държава, покрай който го отнасят пратеникът на БПЦ заг Океана митрополит Андрей и... Народният театър. Политиканстването около турнето на трупа в Америка през 1937 г. има неприятни последици за Кръстьо Сарафов и за Георги Стаматов. В едно писмо до Георги Бумбалов през 1985 г. Михайлов споменава: „Не оставай да се събира твоя архива, а я запалвай, след като си вземеш бележка за едно, що ти се вижда по-важно. Защото тя ще отиде пак в ръцете на Гаджева чрез едного или другико. А той ще я публикува.“ „Така и стана - отбеляз-

ва издателят на втория том Бойко Куряков (ИК „Гуменберг“). - Това е добре дори само заради факта, че „свещените крави“ в българската история са твърде много. След над 30 г. труд тезата на г-р Гаджев стига до читателите. Чакаме аргументи (но не и епитети) в обратна посока.“ ■

ва издателят на втория том Бойко Куряков (ИК „Гуменберг“). - Това е добре дори само заради факта, че „свещените крави“ в българската история са твърде много. След над 30 г. труд тезата на г-р Гаджев стига до читателите. Чакаме аргументи (но не и епитети) в обратна посока.“ ■